

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

WHATSAPP

Ons verhaal zit in ons DNA

Beeldend kunstenaar Marilva Berrenstein maakt kunstwerken van de verhalen uit het [Memre project](#) van stichting [Bigi Bon](#). De Zwarte gemeenschap heeft een onaangeroerde schatkist aan nooit vertelde verhalen. Met Memre halen we deze verhalen uit de vergetelheid en beïnvloeden we de narratief over de gemeenschap. Marilva vertelt wat dit voor haar betekent.

Ik ben een hedendaagse kunstenaar. Mijn methodiek is dat ik mijn verhalen vertel door mensen te portretteren op canvas of papier.

Ik maak gebruik van verhalen die worden verteld, door vragen te stellen of observeren. Verhalen fascineren mij. Vooral wanneer ze gaan over het verleden en worden verteld in actieve vorm. Je ziet de beleving van de gedachten en emoties van de verhalenvertellers. Ze nemen je mee of geven juist kennis

aan jou door. Onbewust gebeurt dit juist gelijktijdig. De kennis, odo's, wreedheden en vieringen zijn een leidraad voor het nu. Het verklaart o.a. je keuzes, gedrag, huidskleur, de manier waarop jouw haar krult ... waar je bent.

Tijdens een aantal meetings van Project Memré, heb ik verschillende verhalen mogen horen over het onderzoeken en schrijven van familie verhalen. Hier spelen er enkele aspecten een rol zoals het gebruik van een historisch archief, familieleden en vrienden, herinneringen, etc. Het aspect dat door één van de sprekers wordt benadrukt raakt mij, namelijk het verhaal in ons DNA.

Dit raakte mij is omdat ik als startende creatieveling en kunstenaar, vaak op zoek ging naar bewijs. "Wie o wie, in mijn familie is een tekenaar of schilder? Wie uit zich in een creatieve vorm en heeft zijn/haar weg daarin gevonden? Hoe weet ik nou zeker dat dit niet een opwelling is, maar iets dat al aan mij is doorgegeven?"

Twee vrouwen die daarin een rol hebben gespeeld zijn mijn moeder en oma. Ik weet niet beter dan dat ik mijn oma op de vloer zag zitten, kleding aan het maken. Één been naar binnen gevouwen en de ander gestrekt terwijl zij haar patronen uitknipte. Urenlang achter de naaimachine, een paar uurtjes slapen en weer doorgaan. Bekenden, vrienden en familieleden die aan de deurbel drukten om "vrouw Clairie" iets vragen.

“Vrouw Clairie, I kan' mek wan' koto gi mi?” “Oma Clairie, mi 'ab wan mooi krosi. I kan' mek wan' anissa?”

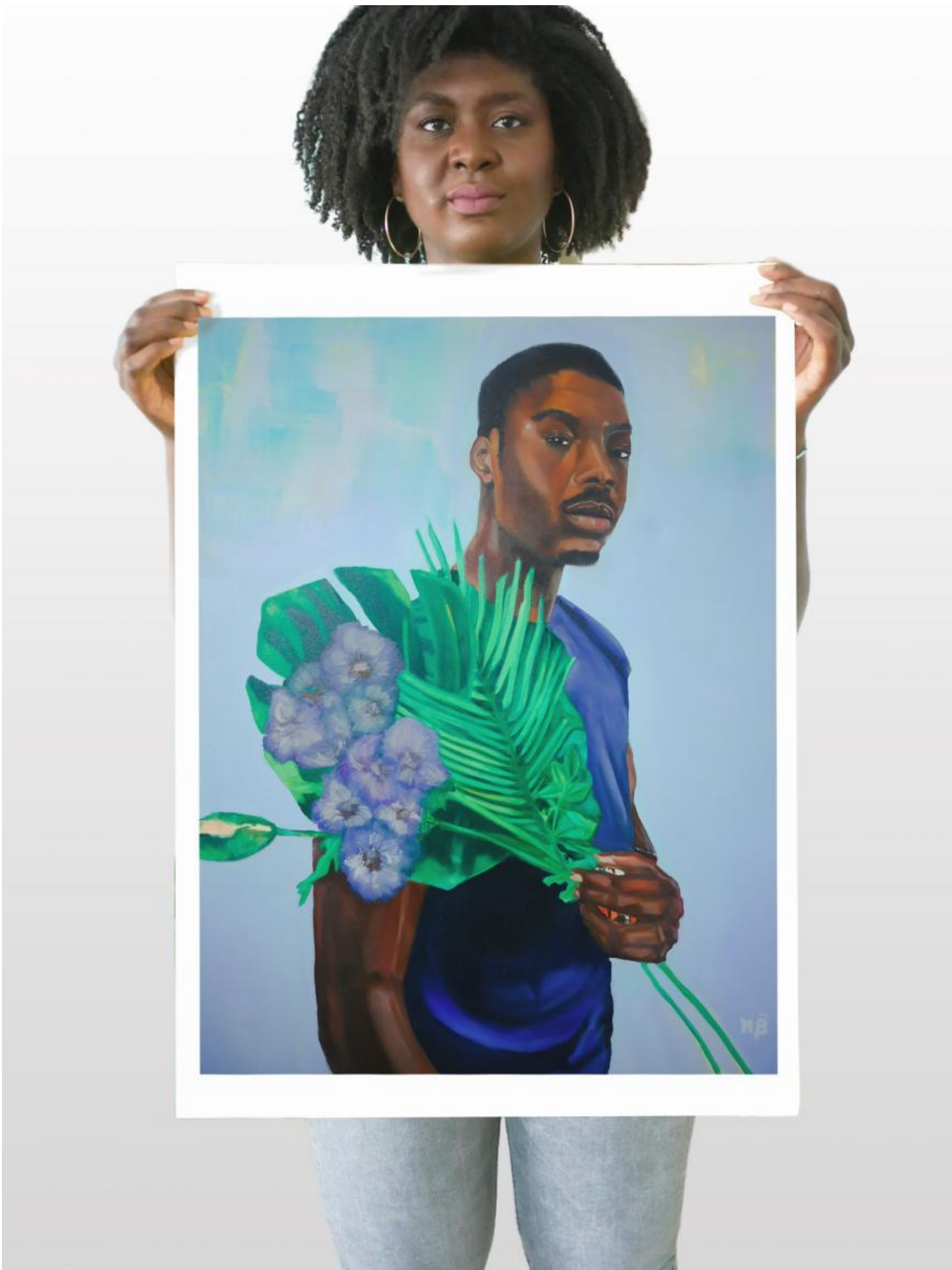
En zo zijn er veel meer voorbeelden. Het maakte niet wat de gelegenheid was. Een begrafenis, Keti Koti, verjaardag, *kulturu sani*, ze kon vrijwel alles.

Het was echter een keuze die ze maakte vanuit een noodzaak. Als alleenstaande vrouw met negen monden die gevoed moesten worden, heeft zij bijbaantjes gehad naast haar dagelijkse werk, zoals het wassen en strijken van kleren. Er was namelijk niet altijd genoeg geld om nieuwe kleren te kopen. Dus maakte zij die zelf. Babykleertjes, schoolkleding, uitgaanskleding, noem maar op.

Haar overgrootmoeder Martha ofwel Tant' Martha, was een ondernemende marktvrouw en ook creatief van geest. "Volgens mij heb jij kuiltjes van mijn grootmoeder. Zij had ze ook in haar wangen" zei mijn oma weleens tegen mij. Zoals ze haar oma heeft zien ondernemen, kan het heel goed zijn dat zij dit (on)bewust overnam. En zo bood mijn oma haar creatieve diensten aan als modiste.

Mijn moeder heb ik op zeer jonge leeftijd zien tekenen, maar naarmate te meer werkte, was er ook minder tijd voor deze creatieve uiting. Ook een keuze vanuit een noodzaak. Ik heb haar eens een klein schetsboek met een waterverf palet cadeau gegeven. Het bleef onaangeraakt op haar bureau liggen. Op een gegeven moment vroeg ik haar boos waarom ze het niet gebruikte. Toen zei ze "Ik weet niet of ik het nog kan".

Dat raakte mij, want het was dezelfde vraag die ik mijzelf ooit stelde, toen ik op 30-jarige leeftijd weer begon te tekenen. "Kan ik het nog en wat als het niet genoeg is?"

I am still King | Marilva Berrenstein

Ik deed het toch, want als anderen het konden, kon ik het ook. Ik heb mijn oma en moeder het zien doen. Dat was een noodzaak voor mij. Hierdoor geloof ik dat mijn werk als (ondernemende) beeldend kunstenaar in mijn DNA zit. Ik zie het ook niet als toeval dat ik mijn bijdrage mag leveren aan het project Memré. Net als de andere deelnemers in dit project vertel ik een verhaal. Ik zie hoe belangrijk het is dat wij blijven doorgeven in woord, schrift en hoogstwaarschijnlijk ook met ons hart en ziel.

Marilva Berrenstein
Beeldend kunstnares

Marilva Berrenstein is een beeldend kunstnares. Zij is de eigenaar van MCJ Studio en creëert in schilderijen en illustraties.

Partner
[Memre](#)

[Adverteren](#) [Disclaimer](#) [Privacy](#)